

Speel mee met het LKO!

We zoeken op dit moment koper, pauken, bas, viool, altviool. Wat vind je bij ons? Muzikale uitdaging en een bijzonder warme sfeer. Dat vinden wij niet alleen zelf, maar dat horen we ook vaak terug van onze invallers.

Per jaar studeren we drie tot vier programma's in, waaronder ook één of twee koorbegeleidingen.

Wij repeteren op dinsdagavond in de Merenwijk.

Kom meespelen tijdens de open repetities:

18, 25 juni, 2 juli, 3, 10 september

Op onze website staat ons repetitieschema.

Orkest nodig?

Het LKO is ook actief als begeleidingsorkest van koren.

Voor bijvoorbeeld een Bachcantate in kleine bezetting, maar ook het Requiem van Verdi met 80 musici op het podium.

Mail:

secretariaat@leiderdorpskamerorkest.nl

Vriend van het LKO

Als vriend maak je bijzondere concerten mogelijk. Steun het LKO en sms 'vriend worden' naar 06-51223269 of stuur een bericht per mail: secretariaat@leiderdorpskamerorkest.nl.

Op de hoogte blijven?

Wil je op de hoogte blijven van de concerten van het LKO, like dan onze Facebookpagina of sms 'op de hoogte blijven' naar 06-51223269.

facebook

VOORUITBLIK:

2 & 3 NOVEMBER 2019

GRIEKSE EN ROMEINSE MYTHEN

30-jarig Jubileum Concert LKO

Cherubini: Overture Médée

Nielsen: Helios Overture, op 17

Strauss: Overture Ariadne auf Naxos, op 60

Offenbach: Overture Orphée aux enfers

Debussy: Prélude à l'Après-midi d'un faune

Beethoven: Die Geschöpfe des Prometheus, op 43 (delen)

14 DECEMBER 2019

Begeleiding TKK en COV Excelsior in de Pieterskerk

Berlioz: L'enfance du Christ

Zondag 16 juni 2019

Vredeskerk Van Vollenhovenkade 24
Leiden | 15.00 uur

**Leiderdorps
Kamerorkest**

Bohemian Rhapsody

o.l.v. Dick van Gasteren

Josef Suk

Scherzo fantastique

Antonín Dvořák

Vioolconcert

Emma Rhebergen, viool

Zdeněk Fibich

Symfonie nr 1

MUZIKANTEN

1E VIOOL

Elise Noordhoek (cm)
Cora Voogt
Erik van Nieukerken
Ingrid van Namen
Laurens Clignett
Matthijs Meltzer
Mia Spierdijk-Hartel
Mieke Bergers
Renée Allaart

2E VIOOL

Cornelie Stolk (av)
Ankie den Haan
Bernice van Brandwijk
Elise Coenen
Els de Schryver
Herman Gombert
Jacqueline Balhan

ALTVIOOL

Ante Drijver (av)
Joop Buijs
Leonoor Oonk
Nienke van Oeveren
Willem Otto Hazelhorst

CELLO

Thijs de Graaff (av)
Arjen Sein
Astrid van der Geest
Evelien Fokker
Frederike Otger
Marleen Bosman
Sunje Abraham

CONTRABAS

Nynke Jelles (av)
Hans Voogt
Reinoud Heijungs
Willard van Ooij

FLUIT

Annelies Storms
Evelien van Ingen
Schenau-Smit
Hilde van der Linden
(+piccolo)

HOBO

Beryl ter Haar
Fia Sanders
Hanneke Schaling
(althobo)

KLARINET

Erik Klaassens
Winand van de Kamp
Wouter Belier (basklarinet)

FAGOT

Esther Steffens
Marceline Blangé

TROMPET

Ivan Baas
Ronald Lunstroo

HOORN

Erwin Weijters
Guido Gerritsen
Pieter de Ruiter
Wilco van der Tol

TROMBONE

André Kouwenhoven
Bas de Graeff
Rob Abspoel

TUBA

Simon Admiraal

HARP

Sophie van Dijk

PAUKEN

Daan van de Velde

SLAGWERK

Jeroen op de Beek
Renske Ligtmans
Sibrand op de Beek

Illustraties: Doortje van Ginneken

Redactie: Annelies Storms

Ontwerp: Frederike Otger

Dit drukwerk werd verzorgd door:

Dirigent Dick van Gasteren

Dick van Gasteren, die met zijn unieke en creatieve programma-ideeën, schat aan culturele kennis en vermakelijke sociale anekdotes wekelijks zijn muzikale visie met ons deelt, was de afgelopen 5 jaar LKO's vaste dirigent. Met dit concert nemen wij afscheid van Dick. De programma's met hem waren verrassend en bijzonder, zo ging hij met ons op tournee naar Berlijn, verzorgden we een kinderconcert met opera en ballet, en voerden we meerdere keren première's uit van Nederlandse vergeten muziek.

'Je wordt dirigent uit de drang te communiceren en jouw visie op de muziek tot klinken te brengen.'

Van Gasteren begon op negenjarige leeftijd met cellospelen. Het resulteerde in twee muziekstudies aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag: cello (bij Anner Bijlsma) en orkestdirectie (bij Jan Stulen). Hij studeerde kunstgeschiedenis en rechten aan de Rijksuniversiteit van Leiden, en verkreeg in 2003 de titel "Meester in de Rechten".

Van Gasteren is vaste dirigent bij El Sistema in Venezuela, waar hij regelmatig de orkesten Simón Bolívar, Francisco de Miranda en Teresa Carreño dirigeert. Daarnaast geeft hij masterclasses orkestdirectie aan talentvolle jonge dirigenten van El Sistema.

In 2013 richtte hij het Haagse strijkorkest Ciconia Consort op.

LKO

De veertig leden van het LKO zijn voor een groot deel musici voor wie muziek een 'uit de hand gelopen hobby' is. We willen samen iets moois op de planken zetten. Het samen is daarbij zeker zo belangrijk als het moois. We spelen afwisselend repertoire, van barok, klassiek en romantiek tot modernere muziek. Behalve met onze eigen concerten zijn we een paar keer per jaar te horen als begeleidingsorkest voor een koor of voor andere gelegenheden.

Emma Rhebergen

De Nederlandse violiste Emma Rhebergen behaalde in juni 2018 haar Masterdiploma aan het conservatorium van Maastricht, in de klas van Yuzuko Horigome. Zij begon op vijfjarige leeftijd met vioollessen, werd op vijftienjarige leeftijd toegelaten tot de School voor Jong Talent aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag, waar zij les had van Koozje van Haeringen, en volgde haar Bacheloropleiding aan hetzelfde instituut in de klas van Vera Beths, waar zij in 2016 met onderscheiding afstudeerde.

Naast het ontdekken en leren van het repertoire voor viool als solo instrument, heeft kamermuziek Emma's speciale interesse. Zij speelt veel en graag in verschillende ensembles. Ze is violiste in het Chekhov trio (pianotrio) en het Metis strijkkwartet. Ook vormt Emma een viool-piano duo met pianiste Michelle Chow.

Emma heeft verschillende (eerste) prijzen gewonnen op nationale competities, waaronder het Prinses Christina Concours en het Concours voor kamermuziekensembles van het Internationaal Kamermuziekfestival Hoorn. In 2016 was zij met haar strijkkwartet finaliste van het concours "de Grote Kamermuziekprijs" in Rotterdam en zij was tweemaal (2016 en 2018) halve finaliste van het Oskar Back vioolconcours in Nederland.

Al vanaf jonge leeftijd speelde Emma in verschillende (jeugd)orkesten, ook als aanvoerder en concertmeester. Meerdere malen maakte zij deel uit van het Nederlandse Nationaal Jeugdorkest (NJO), waarvan zij in winter en voorjaar 2015 concertmeester was. Tijdens de (na)zomer van 2013 was Emma onderdeel van het ensemble dat met Reinbert de Leeuw en Katja Herbers de Leeuws "Im Wunderschönen Monat Mai" uitvoerde.

Op dit moment maakt Emma deel uit van het strijkorkest Ciconia Consort uit Den Haag, waar zij regelmatig de tweede violen aanvoert. Emma was solistisch met orkest te horen in werken van Vivaldi, Bach, Mozart, Schumann, Weill en Shostakovich.

Bohemian Rhapsody

In de Bohemen hangt de muziek in de lucht. Uit de rivieren lijken eindeloze melodieën op te borrelen, tonen ruisen door de bomen van de uitgestrekte bossen. In de kerken klinken eeuwenoude hymnes. Op de velden zingen en dansen de boeren. Geen kroeg is er zonder speelman, geen dorp zonder band.

De 18de-eeuwse componist Gluck vertelde op zijn oude dag over zijn jeugd in het noorden van de Bohemen: "Iedereen is er muzikaal. In de scholen wordt muziek onderwezen en de boeren in de kleinste dorpjes zingen en spelen meerdere instrumenten tijdens de mis in de kerk."

Lang vormden de Bohemen de muziekschool van Europa. Tsjechische componisten werkten aan de westerse vorstenhoven. Musici zwermden uit over het continent. Maar de eigen muzikale cultuur kwam pas halverwege de 19de-eeuw tot bloei.

Denkers en kunstenaars begonnen zich te ontworstelen aan de culturele overheersing van de Oostenrijkse machthebbers. Smetana vatte zijn vaderland in tonen en schiep een echt Tsjechisch muziektheater.

En zo sijnelden de vormen van de volksdansen, de verhalende kracht van de ballades, de vloeiende lijnen van het Boheemse landschap, het ritme van de Tsjechische taal en de sprookjesachtige sfeer uit de volksverhalen door in de muziek.

Spookmuziek

"Is this the real world? Is this just fantasy?" zingt Freddie Mercury aan het begin van zijn 'Bohemian Rhapsody'. Voor wie grasduint in de Tsjechische muziek lijkt de natuur vergeven van watergeesten, bosnimfen en luchtwezens. Joseph Suk (1874-1935) moet in ieder geval dol zijn geweest op sprookjes. Zijn oeuvre steekt vol muzikale vertellingen en fantasieën.

In het Boheemse dorpje Kretovice groeide Suk op te midden van de muziek. Van zijn vader, de plaatselijke schoolleraar en koormeester, leerde hij piano, orgel en viool spelen.

Een extra jaar op het Conservatorium van Praag zou zijn leven tekenen. Daarin kreeg hij les van de grote Dvořák. Suk werd zijn boezemvriend, schoonzoon en muzikale erfgenaam.

De dood van Dvořák in 1904 en zijn dochter een jaar later zouden een schaduw werpen over Suks muziek. De toon van zijn composities zou donkerder en modern worden.

Maar de tragedie lag nog in de toekomst toen Suk in 1903 zijn 'Scherzo fantastique' voltooide. Voor dit stuk moet de componist zijn oor te luisteren hebben gelegd bij de westerse romantici. We horen in de verte de elfen die Mendelssohn liet rondansen in het Scherzo uit zijn 'Sommernachtstraum'. We bespeuren de droomachtige sfeer die Berlioz opriep in 'Queen Mab' uit 'Romeo et Juliette'. Spookachtig hout, snerpand koper en sardonische trillers omhullen met hun macabere dans een meeslepende wals van de cello's en de violen. Het midden-gedeelte roept met kwinkelerende blazers en zangerige melodieën een meer idyllische sfeer op.

Dorpsviolist

Als Tsjechische variant van de American dream schopte Antonín Dvořák (1841-1904) het niet van krantenjongen tot miljonair maar van dorpspeelman tot wereldvermaard componist.

In eigen land had hij al enige bekendheid vergaard. Maar nadat Johannes Brahms lucht had gekregen van zijn Moravische duetten verspreidde zijn naam zich al snel over de wereld.

Onder zijn bewonderaars was ook de beroemde violist Joseph Joachim. De componist, die als muzikant in de herberg van zijn vader zeer met de viool vertrouwd was, besloot de ster te vereren met een soloconcert. Op advies van Joachim herzag hij zijn eerste versie grondig, maar aan sommige van zijn oorspronkelijke ideeën hield hij stevig vast. De violist kon uiteindelijk niet overweg met de eigenzinnige opzet van het concert en heeft het nooit uitgevoerd.

Dvořák heeft zich weinig gelegen laten liggen aan de traditionele vormschemas. De solist zet al na vier maten in en blijft bijna zonder onderbreking aan het woord. Als in een rapsodie rijgen de frases zich aan. Na een korte cadens en een schinderachtig moderato gaat het eerste deel naadloos over in het tweede. Daarin zingt de viool een schier eindeloze melodie. Na een stormachtige middengedeelte leidt een trompetfanfare terug naar het beginthema.

Op bestaande deuntjes hoefde de componist niet terug te grijpen om voor 'couleur locale' te zorgen. De Finale heeft het karakter van een furiant, een vurige Boheemse dans met een afwisseling van twee- en driedelige ritmes. Hier roept de componist de typische klank op van de duda, de Boheemse doedelzak, daar suggereert hij een dorpsband. Even wordt de furiant onderbroken door een dumka, die andere beroemde Tsjechische dansvorm met zijn melancholieke onderton.

Natuurklanken

Terwijl Dvořák zijn Vioolconcert componeerde, sleutelde Zdeněk Fibich (1850-1900) aan zijn officiële Eerste symfonie. De jonge componist had, ook muzikaal gezien, al heel wat van de wereld gezien. Hij studeerde in Leipzig en Mannheim, woonde een tijd in Parijs en was koördinant in Vilnius.

Ondanks alle internationale invloeden wortelt zijn Eerste symfonie ook stevig in zijn geboortegrond. Als zoon van een boswachter groeide Fibich op tussen de bomen. Het is moeilijk om in de openingsmaten van het stuk niet het ritselen van de bladeren en het ontwaken van de natuur te horen.

Een tijdgenoot repte naar aanleiding van de première van "schaduwrijk kreupelhout en eikenwouden, vol dwaallichtjes, bosnimfen, oude kastelen en jachtpartijen". De hoorn, symbool bij uitstap van het romantische woud, vervult een belangrijke rol. Het tweede deel heeft een speels karakter. Sommigen horen in de lichte, virtuoze noten een herinnering aan de spelletjes die de componist als kind in het bos deed.

Het middengedeelte danst op het ritme van een polka.

'Im Romanzenton', noteerde Fibich bij het Adagio. De houtblazers en later de strijkers zingen een pastorale melodie. De klarinetten zetten een volks wijsje in. Dan keert het beginthema terug in het koper.

De bruisende Finale is waarschijnlijk gebaseerd op materiaal uit een verworpen eerdere symfonie. Tussen de soms scherzo-achtige, voort vliedende noten nemen de klarinet en later de hobo ons even apart voor een meer lyrische gedachte.

En vlak voor het einde horen we nog even die mysterieuze natuurklanken van het begin.

Winand van de Kamp